

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXI - NUMERO 565
26 DE NOVIEMBRE DE 1961

El Patrocinio de un Santo

Si los hombres se miden por sus realizaciones más que por sus proyectos, es evidente que San José de Calasanz —cuyo Patrocinio se celebra mañana— puede sentir la honda satisfacción de haber legado al mundo una institución docente sencillamente espléndida.

La Escuela Pia pregona muy claro que la vida de su Fundador no fue estéril Y no lo fue precisamente por que su cometido —que ahora sigue realizando mediante la obra por él fundada— fue, antes que nada, profundamente vitalizador. Porque —además de su función docente— la Escuela Pia tiene como misión específica el lograr que sus alumnos «incrementen su piedad»; es decir, que vivan y realicen plena y conscientemente las exigencias del amor a Dios y a los hombres, que tal es el verdadero sentido de la piedad, según doctrina de Santo Tomás de Aquino

La pedagogía de San José de Calasanz es más bien algo sencillo, carente de complicaciones. Es una pedagogía basada en el amor —y el amor es siempre fecundo— una pedagogía optimista y constructiva, más partidaria del premio que del castigo, encaminada a hacer del educando un hombre cabal educándolo en su integridad, es decir en su doble dimensión de inteligencia y corazón. Nada, pues, de mutilaciones. El Santo trazó para la niñez y juventud un plan educacional «completo»: LETRAS para la inteligencia y PIEDAD —ya hemos dicho lo que es— para la voluntad, para el corazón

El pensamiento del Santo Fundador de las Escuelas Pías es, también hoy de candente actualidad. El mundo continúa necesitando educadores entusiastas y con capacidad de entrega sin reservas. Es la única manera de deparar a la humanidad un mañana mejor.

Desde el cielo sigue San José de Calasanz ejerciendo sobre todos —padres, maestros— su PATROCINIO. Que su bendición sea para todos los educadores y educandos —particularmente para los de nuestra ciudad— prenda segura de nuevos y mejores éxitos.

Jorge Maymó. Sch. P.

Diàleg amb el lector

Cases

Aquesta setmana, a casa nostra, hem viscut força sota el signe del problema de la casa. Han sigut sortels els sindicals i, naturalment, ara tenim granollerins contents per l'esperança propera a la realitat, mentre d'altres es troben amb un sentiment de frustració de l'esperança que els nasqué en el moment de la inscripció i morí en acabar el sorteig.

Es difícil de fer-se càrrec de la importància que, per qui no en té, assoleix allò que nosaltres gaudim com cosa normal.

L'habitable, aquestes quatre parets dins les quals es desenvolupa la vida familiar, és un element constitutiu, essencial per aquesta mateixa vida de la família. Les angoixes, les situacions-límit, les autèntiques tragèdies —tot això sense cap mena d'exageració—

que la manca de casa pròpia ha creat i fet créixer en tantes famílies és un dels grans problemes dels nostres dies i una de les falles de la nostra societat, d'aquesta societat que es glorieja de tantes coses però que, arreu del món, gairebé, encara no ha pogut resoldre aquesta qüestió transcendental.

Es just, doncs, que nosaltres, ara, sentim com ben pròpies les alegries dels afavorits i l'amargor dels decebuts. Riure amb aquell que riu i plorar amb aquell que plora, és una conseqüència que Sant Pau dedueix necessàriament del fet real —encara que moltes vegades poc comprès— d'aquesta comunitat, d'aquesta solidaritat que representa el Cos místic

V.

La paz social

Condición indispensable, en el orden terreno, para el desarrollo y perfección del hombre y, en el sobrenatural, para la difusión de la vida cristiana y la salvación de las almas, es la paz. La verdadera paz **no es el resultado de un mero equilibrio de fuerzas**, sino la consecuencia de una perfecta ordenación jurídica en la que no hay lugar para la injusticia. **La Paz es obra de la Justicia.**

Breviario de Pastoral Social
(Episcopado Español)

Cultos de la Semana

festivos

A las 9'30 la Escuela Municipal de Música y las agrupaciones musicales de Granollers honrarán a su patrona Sta. Cecilia con una Misa Solemne. Se cantará la Missa Pontificalis de L. Perosi y pronunciará el sermón el Sr. Deán-Arcipreste.

PRIMER VIERNES DE MES. Misas a las 8, 9 y vespertina a las 8'30. Después de esta última acto de desagravio al S. C. de Jesús y bendición eucarística. Se oirán confesiones desde las 6'30 hasta las 10 y por la tarde de 8 a 9. Se administrará la sagrada comunión cada quince minutos.

COMUNION A ENFERMOS E IMPEDIDOS. El próximo sábado de 10 a 11 de la mañana. Procuren los familiares avisar con anticipación al despacho o a la sacristía.

NOVENA A LA INMACULADA CONCEPCION. Empezará el jueves día 30 con los cultos siguientes: a las 7'45 tarde rezo del St. Rosario, ejercicios de la novena, sermón y a las 8'30 misa vespertina por las intenciones de la novena.

PROXIMO DOMINGO — I DOMINGO DE ADVIENTO. A las 9'30 publicación solemne de la Bula de la Santa Cruzada y misa parroquial.

Colectas y Donativos

Pro Reconstrucción Templo, (día 19 nov)

1.360'20

Acción Católica y Asociaciones

El próximo viernes día 1 de diciembre tendrá lugar el retiro espiritual para las Mujeres de Acción Católica y demás asociaciones femeninas. El acto empezará a las 7'30 tarde para acabar con la misa vespertina.

COMENTARIO LITURGICO

Todos los sábados del sagrado tiempo de Adviento a las 9 de la noche —al acabar la misa vespertina— en la misma capilla del Santísimo, lectura de los textos litúrgicos de la misa del día siguiente y breve comentario. El acto durará exactamente veinte minutos

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Semana de Juventud. El próximo domingo también dará comienzo la quinta semana de Juventud bajo el lema: «Alegremos nuestras diversiones». Invitamos a todos los jóvenes y muchachas del barrio para que acudan a los diferentes actos que tendrá lugar y rogamos a los padres que faciliten a sus hijos la asistencia a las conferencias nocturnas.

Suscripciones. Como resultado de las visitas a los domicilios, se han recibido estas últimas semanas numerosas suscripciones que publicaremos D. m en el próximo Boletín. Muchísimas gracias!

Primer Viernes. Habrá dos misas, una a las 8 como de costumbre y la otra a las 9 para las Escuelas.

Primer Sábado. En honor de Ntra. Sra. de Fátima se rezará por la mañana a las 8 Sta. Misa y por la tarde, a las 8, Sto Rosario Meditado

Bautismos

Juan Serrano Costa; Mª Gloria Cerdá Clusella; Mª Carmen Pocurull Castillo;

Matrimonios

Cristobal Guerrero Tejero con Isabel Carrillo Toledo.

Defunciones

Joaquín Masnet Puig (Extremaunción) María Dedeño Pizarro (Extremaunción)

Proclamas matrimoniales

Gines Morales Correrias y Ana Acevedo Pastor

POSTALS

Per al Dia de la Mare

CHRISTMES

per a la gran festa de Nadal

Contes, Llibres infantils
i material escolar
per a la diada dels Reis

*El més gran assortit
i als preus més reduïts*

en

Gráficas Garrell

J. Umbert, 24 - Tel. 631

más comodidad para usted...

Lavadoras a BOMBO

Con Rotación dos Direcciones

Ropa más limpia... superior **DEMOSTRACIONES:**

a toda otra forma de lavado **HOGAR LUZ** C. Clavé, 47 Granollers

Alguien espera en la Estación

Hace pocos días se ha iniciado el servicio: en la estación Barcelona Término —Francia—, unas muchachas con brazales amarillos y blancos esperan la llegada de los trenes. El viajero que llega o se va, quienquiera que sea, puede dirigirse a ellas si precisa que le orienten o aconsejen.

Misioneras de Estación, las llaman en trece países donde actúan desde hace tiempo, y son muy conocidas. Dependen de la Organización Católica Internacional de Orientación de la joven. El fin es ayudar principalmente a las muchachas, ya sean extranjeras, ya del mismo país, que llegan a una ciudad desconocida; a veces completamente desorientadas, sin saber a dónde dirigirse, o con unas señas, pero que al momento de llegar no les impide sentirse totalmente perdidas.

Nada tan inhóspito como una estación desconocida al momento de la llegada. Nadie espera. No conoce a nadie. No ha estado nunca allí. Quizá incluso hablan distinto. La muchacha está sola. Ahora que ha llegado... ¿qué hacer?

En Suiza, Alemania, Francia... todo el mundo las conoce. En España se acaba de iniciar este servicio. El primer trabajo es darse a conocer a los viajeros, ofrecerles sus servicios. Hasta que, como en tantos otros países, cualquier muchacha -cualquier persona que lo precise- sepa que aquella chica con el brazal blanco y amarillo la está esperando.

La estación ya no es un lugar en el que pueda sentirse desamparada. Alguien espera a la llegada de los trenes.

Rosario Bofill.

(de «El ciervo»)

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS -TI 300

Preparem-nos per a l'Advent

El misteri de l'Encarnació és un misteri tan gran i tan essencial al cristianisme que les festes de Nadal i d'Epifania resulten insuficients per a celebrar-lo. Des de mitjans del segle IV veiem que els cristians s'hi preparen assaborint les riqueses d'aquest misteri. Aquesta preparació s'ha anat ampliant segons les regions, fins que ens ha quedat allò que actualment en diem temps d'Advent.

La paraula Advent significa «Adveniment»: la vinguda visible del Senyor entre els homes. Quan encara no existien les festes de Nadal i Epifania, a la Vigília de Pasqua un cop havien passat els dejunis, és quan celebraven la vinguda i aparició gloriosa de Jesucrist. La vinguda del Senyor prenent la nostra carn és el que celebren aquestes dues festes que tenim avui dia de l'Epifania i del Nadal.

En els **Evangelis** de les dominiques d'Advent, la persona de Sant Joan Baptista hi és tan present que és impossible d'oblidar que la celebració de la vinguda del Senyor en aquest món, ha d'ésser preparada per cada un dins el propi cor., talment com Déu havia preparat la seva vinguda, a través de la història del poble escollit.

I de la mateixa manera que un dejuni preparava les festes de Pàsqua, així també les festes de l'Adveniment es preparaven per un dejuni, residu del qual és el to auster i suplicant de moltes de les **oracions** de l'Advent.

Oracions que ens indiquen que no únicament ens hem de preparar individualment per aquestes festes, sinó també que l'Església públicament, en la Litúrgia, es prepara. Aquesta preparació la constitueixen les quatre setmanes d'Advent.

Però una de les actituds cristianes i de les més essencials és l'esperar en un altre retorn, el retorn a la fi dels temps. L'Evangeli del primer diumenge d'Advent, que ens explica la fi del món, ens introdueix dintre aquesta expectació.

El primer Adveniment de Crist a Betlem, el seu retorn gloriós a la fi dels temps, la seva vinguda més real ja dins els nostres cors i dins l'Església, són els tres misteris que celebra el temps d'Advent.

I aquesta vinguda de Crist en les nostres ànimes no és res més que fruit de la celebració actual de la primera vinguda a Betlem, preparant la darrera vinguda a la fi del món.

Mn. M. Filella

L'actualitat té un nom: La família Trujillo

En la pastoral dels sis bisbes de la República Dominicana en que es denunciava públicament la manca de respecte del règim de Trujillo a «la dignitat inviolable de la persona humana», i que fou llegida a les esglésies del país el dia 31 de gener del passat any 1960, es deia, a propòsit de les detencions i tortures de molts ciutadans: «Hem adreçat especials pregàries a Déu per tal que cap dels parents de les autoritats no hagi de patir mai, en la seva vida, les sofrències que afligeixen ara els cors de tants ciutadans de Santo Domingo, pares de família, de tants fills, de tantes mares i tantes esposes».

No han transcorregut encara dos anys des de la publicació d'aquella pastoral, quan el dictador ha mort assassinat i mentre retornen de l'exili els polítics que no acceptaren el règim del «benefactor», els seus familiars, el general Hèctor Trujillo, el general Arismendi Trujillo, el general Rafael Trujillo, junior, etc. —per generals la família no queda—, després d'intentar sense èxit el restabliment de la dictadura, han hagut de sortir, al seu torn, vers l'exili.

Segons sembla, ara lliurarà també la batalla al «culte a la personalitat» i es «destrujillarà» -amb perdó- el país, retornant de bell antuvi Ciutat Trujillo al seu nom de Santo Domingo, que Colom li imposà quan -per dir-ho amb els versos de Verdguer que aquestes dies es canten al Liceu amb la música pòstuma de Manuel de Falla- per haver-la dels palaus de Neptú la millor perla, «ell va tornar» l'Atlàntic a pontar.

Els capitals que la família Trujillo té situats a l'estranger, els permeteran viure sense excessives preocupacions econòmiques, mentra el President Joaquim Balaguer, professor de Literatura, ha de córrer a cercar l'ajuda del Fons Monetari Internacional i del Banc Interamericà per fer front als problemes econòmics i socials del país, que no seran pas pocs ni fàcils, i que l'obligaran a combatre immediatament el comunisme i el castrisme enfortits per la mateixa persecució del règim Trujillo.

Fiesta de Santa Cecilia

Nuevamente se han unido los trabajos desinteresados de las Entidades musicales y culturales granollerenses para organizar un magnífico programa de actos cívicos y religiosos en honor de la celestial Patrona del arte musical, Santa Cecilia.

A tal efecto el Patronato de la Escuela Municipal de Música, Radio Juventud, Casino de Granollers-Club de Ritmo, Sociedad Coral Amigos de la Unión, Sindicato del Espectáculo en su sección musical, Asociación Cultural y demás asociaciones musicales de la ciudad ofrecen hoy a la ciudad entera, cuna de músicos un espectáculo ciudadano de la mejor categoría, a base de Conciertos vocales e instrumentales, emisión radiofónica, reparto de premios del «IV Premio Juan Alisent» y de los alumnos de la Escuela de Música, todo ello espiritualizado por el Solemne Oficio, en la Iglesia Arciprestal, realizado con la participación de prestigiosas agrupaciones corales de la ciudad.

De todos los actos a celebrar durante estos días, destacamos hoy su profunda significación ciudadana el del Homenaje al ilustre granollerense Maestro Benito Morató Maynou, fallecido en Madrid el día 26 de Julio de 1958 con motivo de dedicarle la ciudad una de sus céntricas calles, que perpetuará la memoria del notable músico. No siempre hay oportunidad de poder reseñar un acto tan simpático como el que nos ocupa, al que estamos convencidos se sumará la ciudad entera, con lo que saldrá una deuda de justicia al honrar a uno de sus hijos distinguidos, que con su trabajo contribuyó mantener en alto el prestigio de Granollers como cuna de buenos músicos.

Viviendas Sindicales

El pasado martes tuvo lugar en le Salón Pista Rosa el acto del Scrteo de las nuevas viviendas sindicales construídas por la Obra Sindical del Hogar en nues-

El mejor surtido - Los mejores precios

4 - Granollers

tra ciudad, a cuyo acto asistieron nuestras primeras autoridades y un gran número de granollerenses que llenaron totalmente el amplio local. No cabe destacar la inmensa alegría de los afortunados a quienes les ha sido adjudicada una vivienda mucho mayor cuanto peores eran las circunstancias con que han «vivido» hasta el presente.

«La Atlántida»

El estreno mundial de la cantata «La Atlántida de Mn. Jacinto Verdaguer y Maestro Falla en el Gran Teatro del Liceo de Barcelona ha sido seguido con el máximo interés por los de nuestra ciudad, asistiendo personalmente a dicho Concierto o limitándose a seguirlo a través de la audición radiofónica a cargo de la Radio Nacional. Dicho acontecimiento habrá contribuido a formar el ambiente musical que se respira ya en nuestra ciudad con motivo de las comentadas fiestas de Santa Cecilia.

Plegaria Colectiva

Un centenar de jóvenes y muchachas, organizadores y colaboradores de la V Semana de Juventud se reunieron el viernes por la noche en el templo arciprestal en plegaria comunitaria. Fue dirigida por el Rvdo. Dr. D. Juan Batlles, Consiliario Diocesano de los jóvenes de A. C., quien exhortó a los asistentes a ser una comunidad viviente con el ejemplo y la palabra.

«Ilustremos nuestra Fe»

Sobre el tema «El catequista y el niño» el pasado viernes finalizó el I Cursillo de Iniciación teológica, organizado por los catequistas de nuestra parroquia. Con la asistencia de unos 50 catequistas nuestro Sr. Deán-Arcipreste habló sobre la preparación de los catequistas, las diferentes etapas psicológicas del niño, y los ambientes que influyen en la educación de la personalidad del niño.

Té la paraula el lector

«De pintura»

Sr. Director de Comunitat Cristiana: Li prego la inserció de la nota adjunta en el nostre setmanari i que fa al·lusió a la nota d'art «L'Insult ignorant» de tan prestigiosa V. que l'avalua.

Crec que a la majoria dels lectors de «Comunitat Cristiana» no els haurà agradat l'elogi que fa el nostre setmanari a la pintura abstracta i menys amb els termes de sempre usant la paraula ignorant. Ens hem de felicitar

que algunes revistes barcelonines discrepin de l'art actual.

Sento que el nostre setmanari no hagi dedicat un calorós elogi a la magnífica pintura exposada pel Sr. Tort, en la primera quinzena d'aquest mes, a la sala de la Caixa d'Estalvis Provincial.

Amb gràcies, el saluda...

Josep Deulofeu i Bes

NOTA. Només unes observacions

- 1-Rellegeixi l'article al qual al·ludeix. No era una defensa de cap mena d'art, sinó un posar de manifest les incongruències d'un bon senyor que confon, lamentablement, totes les coses.
- 2- Està segur que la seva opinió reflecteix la de la «majoria» dels lectors? Per això deu haver fet una gran enquesta (més de dues-centes cinquanta persones, si admetem que majoria sigui només la meitat més un)
- 3- No havia usat MAI —vostè diu sempre (?)— la paraula ignorant. En el cas de la setmana passada, però, fou l'adjectiu més suau que vaig trobar.
- 4- L'exposició a la qual vostè fa referència ja la vaig veure. Ah, i si vol veure una bona exposició figurativa, a Granollers en serà celebrada una an la primera quinzena del mes de desembre, segons notícies que tinc. No dubti que en el nostre setmanari hi trobarà el comentari que, en consciència, ens mereixi. En art, com en qualsevol altra cosa, no solem distingir més que entre allò que ens sembla bo allò que no ens en sembla, V.

V Semana de juventud

3 - al 13 diciembre

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS

Futbol

Por 3 goles a 2, batió el equipo local al Gulxols. Este resultado, y a pesar de que los puntos en litigio fueron para el C.D. Granollers, no refleja de una manera justa lo sucedido en el terreno de juego, ya que lo que debía ser un amplio tanteo se convirtió en mínimo.

Durante el primer tiempo el Granollers dominó a su contrincante de una manera rotunda, pero la acertada labor del portero y defensas contrarios impidió que este dominio se reflejara en el marcador, y así, hasta los 44 m., no consigue Guirado alterarlo. Con el uno a cero, favorable al Granollers, se llegó al descanso.

La segunda parte tal vez bajó algo de calidad, pero en líneas generales tuvo las mismas características que la primera (en cuanto al juego)

Vemos cómo Taulats II. a los 6 m., y Bulchosa de penal a los 12 m., lograban un 3-0 que, a 33 m. del final, auguraba un prometedor resultado, pero un penal muy dudoso y un potente tiro después, dieron un 3-2 angustioso, lo que puso nervioso a más de uno, y con la incertidumbre de este resultado se llegó al final.

Al decir de las crónicas, el árbitro casi nunca es bueno, y para no romper la tradición le calificaremos de regular, tirando a desacertado.

Balonmano

El pasado domingo el Balon-mano Granollers se desplazó a Moncada para contender contra la Salle, valedero para el Campeonato, pero como el día anterior llovió, la pista no estaba en condi-

ciones debido al agua, y no se jugó ¿por qué? Pues porque en Moncada nadie se preocupó de poner la pista en condiciones. (Con un par de sacos de serrín, solucionado). Es lástima que sucedan estas cosas porque vulgarizan los campeonatos de balon-mano dándoles un aire de barriada y no de Primera Categoría, deseamos no se repitan estas suspensiones, al menos ¿por tan pueril causa pues el domingo amaneció con sol espléndido

Por otra parte el At Granollers contentó en la pista local contra el Badalona. Merecidamente ganaron los ex juveniles locales por un justo resultado 15-13 de gran valor habida cuenta que el Badalona jugó en la pasada Liga Nacional O el At Granollers ha subido mucho o bien aparte dos o tres equipos el Balon-mano español está muy bajo. Que cada cual saque sus conclusiones

Boxeo

El pasado sábado día 18 se celebró en la pista Rosa, lleno a rebosar (esto de ver puñetazos gusta) La expectación máxima estaba centrada en la actuación del boxeador local Flaqué y el público no salió defraudado, pues el muchacho peleó valientemente y ganó a los puntos, con suficiente claridad a que no hubiese dudas; los demás combates estuvieron a tono, y muy disputados, como corresponde a los «amateurs». También vimos un combate exhibición a cargo de dos profesionales

Al parecer habrá una buena temporada pugilística invernal De momento se anunció una nueva velada para el próximo sábado.

J.C.

La veu de les noies

El temps, un regal de Déu

Déu ens regala, un temps d'estada a la terra, i ens dona plena llibertat per fer ús d'ell, perquè ens el distribuim com nosaltres volguem.

Part d'aquets temps, és dedicat al treball, altre al descans de la nit, però en tenim un altre que endiem lliure.

Es mal molt general d'avui, el no tenir temps lliure, degut a les preocupacions, negocis, el ritme actual de la vida...

Però és també el no saber aprofitar el poc que tenim sobretot en la joventut, li restem importància... el malgastem...

Centrem tots els nostres sentits, en les coses banals, sens pensar que tenim un deures amb Déu, que és donar compte de tots els nostres actes; i amb la societat, formar una llar i que aquesta llar s'esdevindrà més o menys perfecte, en quant nosaltres haurem sabut aprofitar, aquest temps lliure, per a la nostra formació, cristiana, moral y cultural.

MONTSE

39 ESCALONES (3) Ralph Thomas (Mundial). Film inglés de espionaje, segunda versión de otro dirigido hace unos 25 años por Hitchcock. Resulta frío, lento y largo. No tiene nervio ni suspense. Buenas fotografías del paisaje inglés y correcta interpretación.

LOS QUE NO PERDONAN (3) John Huston (Astoria) Western de tipo moderno, regularmente realizado, algo folletinesco por su final. Luchas entre colonos blanco e indios. Es interesante por el problema humano que plantea.

MAS ALLA DE MOMBASSA (2) George Marshall (Canigó). Entretenido film de aventuras, con todos los defectos y virtudes propios del género. Entretiene por el paisaje y los animales salvajes de la región africana de Mombassa.

UN TIO IMPONENTE (2) Jean Boyer (Mundial) Cinta cómica de una broma bastante desagradable. Es demasiado pueril y resulta ya vista la historia de un individuo que no se preocupa del daño que le quieren ocasionar a causa de su ignorancia. Con buena voluntad consigue hacer reír.

LA GATA SOBRE EL TEJADO DE CINC (4) Richard Brooks (Principal) Es una pena que directores capacitados malgasten sus energías en temas que llegan a ser soeces. Con el problema que se esboza entre padre e hijo al final de la película habría resultado un tema interesante y verosímil sin llegar a ser desagradable para personas de buen gusto

EL CAPITAN JONES (2) John Farrow (Astoria) Biografía de J. P. Jones, fundador de la marina norteamericana. Es una pobre coproducción Hispano-americana de aventuras.

VENTA DE VARGAS (3) Enrique Cohen Salaberry (Principal) Según el tema y forma de tratarlo parece un film francés sobre España. La acción ocurre durante la guerra de la independencia española. Hay capitán francés, bravos españoles y gitana que canta. El film es español y bastante malo.

Semana próxima

LA MUJER DEL LATIGO (3)

EL JUEZ DE MENORES (3)

NOCHES DE MONTMARTRE (3)

BAJO EL SIGNO DE ROMA (3)

El mejor surtido - Los mejores precios

Quí la fa?

La Setmana de Joventut és dels joves. Es feta per joves per a tots els joves.

En ella tots els nois, i noies, sense cap discriminació hi tenen un lloc. I no solament un lloc amb el sentit passiu que moltes voltes se li dóna (una cadira a la sala de conferències o una butaca en la sessió de cine, teatre o jazz) sino, un lloc, missió seu, personal, de cara a la V setmana i davant dels altres joves.

Els nois noies de Granollers són moltes; s'en poden comptar més de quatre mil.

De tots ells, podem pensar que una part no voldrà sapiguer hi res amb la V Setmana.

Una altre part en sentiran parlar però deixaran passar de llarg la setmana com si no fos cosa per a ella.

Altre part al sentir-ne parlar, en parlaran, (inclus potser ja l'esperaven) i més o menys assistiran a els actes organitzats.

Finalment ni ha una altre part, la més reduïda, que, lliurement i per endavant ha decidit davant la setmana, ajudar a construir-la gastant-hi una part del seu temps i energia, perquè ha comprés plenament que la setmana de Joventut és dels joves i aquets són precisament qui tenen de donar-li la fisonomia.

Aquets, són nois com els altres. Ocupats com els altres. Però més disposats; perquè han comprés.

Avui voldríem parlar només d'aquets ultims, o encara més, que ells fossin els que parlessin. Voldríem que aquestes vtiltes fossin una tribuna perquè tots ells ens diguessin el seu neguit i alhora la seva joia de fer quelcom per els demés.

Però això no hi cap en el curt espai d'aquestes ratlles. Doncs aquest any son més que mai els que en una tasca o altre estant treballant de valent en la preparació de la V Setmana.

Vagi pel tots ells el «bravo» que es mereixen.

De les diverses comissions de treball que estan funcionant, la de propaganda, la de economia, la de la preparació dels actes de cada dia de la V Setmana, escollim la primera perquè és la que ara està en més plena activitat, amb la idea de assistir a una reunió de la dita comissió a fi d'entrevistar els seus componets. No ha pogut ser (la culpa és meua per haverme desvetllat tard) i per esmenar la falta vaig a trobar a un dels responsables d'aquesta comissió. En Pere Brecha perquè, com a portaveu de la mateixa, ens dongui les seves impressions.

- Amic Brecha, esteu molt atrefegats?
- Certament tenim molta feina, però som bastants a fer-la.
- Quants nois i noies treballen en aquesta comissió?
- La comissió de Propaganda és la més nombrosa degut als diversos aspectes que

es tenen de tocar. Som quinze nois i deu noies.

- Quines són les vostres tasques més importants?
- Tractantes de fer propaganda tots els mitjans són importants, perquè tots i cada un són camins que poden portar un jove a la V Setmana. Ara bé, el més important de tots és la carta-inviteció-programa que dirigim a cada noi i noia de Granollers. Es un convidar personal. Per descomptat que és lo que fem amb més il·lució.
- Quina idea governa el pla de tot l'aparat de propaganda que es fa?
- Nosaltres no som tècnics en la matèria. L'idea base és utilitzar tots els medis d'informació. D'aquesta manera, es fa, a part de lo dit abans, franges murals, octavetes, cartells anunciadors, notícies en la premsa local, altaveus a la carretera mentre duri la setmana, clixes en el cine, slogans per la radio, instal·lació de grans pancartes, anunci en les pizarres que ens cedeix el *Balón Mano* local, col·laboració dels corresponsals locals de premsa i radio de Barcelona, i em sembla que res més.
- Ja està bé! Com us poseu d'acord i us distribuiu la feina?
- En unes reunions que fem per equips. N'hem tingut fins ara quatre.
- Quina és la sensació que tens ara que ja portes bastantes hores dedicades a aquesta preparació i potser prenent-ne una part de les teves estones d'esplai?
- En cap moment la idea de perdre el temps. Encara que certament hi hagi estat bastantes hores ho dono per ben empleat.
- Digues, qué ha sigut lo millor del vostre treball en conjunt preparant la V Setmana?
- Lo millor ha sigut la riquesa d'iniciatives que hi ha hagut per part de nois tot just acabats d'incorporar-se.
- Quan heu hagut de demanar col·laboracions heu trobat facilitats?
- Tant dels organismes oficials, com de les societats recreatives i particulars, a les qui aquest any amb més número que altres hem buscat la col·laboració no n'hem rebut més que facilitats.
- Ja que representes la comissió de Propaganda si et digués que disposes de les pròximes ratlles per fer propaganda, qué diries?
- Que aquesta V setmana és per els joves la més atractiva de les que hem fet, degut al tema i a la maduresa conseguida amb les quatre anteriors. I que hi hauran sorpreses.
- No pots dirnos alguna cosa més sobre aquestes sorpreses?
- No, ja vindran bona propaganda.

P. Serra

A molta gent no li agrada

(i a nosaltres tampoc):

... que quan plogui (encara que només siguin quatre estantisses gotes), els trens de la línia de Port-Bou circulin amb retards considerables, inexplicables i inadmissibles.

... que es produeixin tantes interrupcions seguides en el sumistre de fluid elèctric, i que mai no s'avisí amb antel·lació als consumidors ni se'ls doni cap mena de disculpes.

... que hi hagi escampats per diverses cases, i des de fa uns quants mesos, una sèrie d'aparells telefònics que només serveixen d'elements decoratius (?), ja que no poden ésser utilitzats per manca de connexió amb l'exter or.

Vox Populi s'alegra:

d'haver-se assabentat que no trigarem gaire a veure començar les obres de la nova estació de França. Ja sabem que les «coses de Palacio, van despacio». I les de la R.E.N.F.E., ja no cal dir-ho.

Ens agradaria de saber també que, al mateix temps, es posarà adob a d'altres coses relacionades amb l'esmentada estació. Per exemple, les vies públiques d'accés i el servei d'òmnibus, ambdós tan pessimis.

Per a posar-hi remei, no cal pas autorització de Madrid. Ei, almenys ens ho sembla!

FURA

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B. 15969-1960

GRÁFICAS PADRE KOLBE